

Rosa 'Mozart'

róża 'Mozart'

Grupa Hybrid Musk (Moschata)

Synonim łaciński: *Rosa* 'Rose Mozart'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Jedna z nielicznych, łatwych w uprawie róż piżmowych, ostatnia z hodowli Petera Lamberta i jednocześnie uznana za najlepszą. Nosi imię wiedeńskiego klasyka Wolfganga Amadeusza Mozarta. Krzewy są bardzo gęste, o licznych, niezbyt grubych gałązkach. W przeciętnych warunkach dorastają do 1,2 m, w pojemnikach nie przekraczają zwykle 0,6 m. W krajach o cieplejszym klimacie pędy można rozpinać na podporach - potrafią osiągać 3 m. Pędy ciemnozielonooliwkowe, lekko łukowato nachylone, dosyć kolczaste. Kolce są bardzo ostre. Liście dość duże, ciemnozielone, o wąskich listkach (7-9), nieco szorstkie w dotyku i pomarszczone. Kwiaty różowowiśniowe z białym okiem, bielejące wraz z rozwojem kwiatu i przekwitaniem, małe (śr. do 3 cm), pojedyncze, dość płaskie, zebrane po 20-50 w gęste kwiatostany na końcach pędów. Wokół krzewów rozsiewają słodki zapach piżma. Kwitnie na pędach tegorocznych i starszych. Pełnia kwitnienia przypada na przełom czerwca i lipca. Kwitnienie, bardzo obfite i długie, powtarza się do mrozów. Nie przycinane, przekwitłe kwiaty stają się owocami z czerwonymi, drobnymi, kulistymi hipancjami. Odmiana toleruje niezbyt korzystne warunki pod względem światła - może być uprawiana nawet pod niezbyt gęstymi koronami drzew. Dobrze rośnie w świetle rozproszonym. Toleruje również mniej żyzne i dość suche gleby. Krzewy rosną bardzo zdrowo, są tolerancyjne na choroby róż i dość odporne na mróz. Po przemarznięciu części nadziemnej w czasie surowej zimy, szybko regenerują straty i kwitną w tym samym roku. Podstawę krzewu warto na zimę okryć kopczykiem. Wiosenne cięcie powinno być niezbyt silne i ograniczone do usunięcia pędów zmarzniętych i martwych. Warto przy cięciu zachować naturalny półkulisty kształt krzewu. Krzewy mają szerokie zastosowanie. Można je sadzić pojedynczo eksponując regularny pokrój. Świetnie nadają się na szpalery i żywopłoty, cięte i naturalne. Komponują się z bylinami i powojnikami, zwłaszcza o delikatnym pokroju i drobnych kwiatach. Ładnie wyglądają w ogrodach o charakterze naturalistycznym. Mogą rosnąć w małych i dużych parkach oraz w zieleni miejskiej. Nadają się do uprawy w ozdobnych pojemnikach. Odmiana może być okulizowana w formie piennej.

Rozstawa sadzenia zależy od zastosowania, w grupach to minimum to 1 m.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Peter Lambert 1937; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Peter Lambert Niemcy; wprowadzenie do handlu: Peter Lambert 1937 Niemcy
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze pachnące kwiatostan
barwa kwiatów	białe różowe wielobarwne
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień wrzesień październik
owoce	czerwone ozdobne kuliste
pora owocowania	sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa

walory	ozdobne owoce pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów roślina kolczasta lub ciernista
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna roślina okrywowa ogrody skalne rabaty pojemniki, balkony, tarasy kwiaty cięte suche bukiety w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Rosa 'Mozart'* w Polsce

HAJDROWSKI Bogdan Szkołka Krzewów Ozdobnych i Róż

